

ikke, for så ville jeg jo slet ikke være interesseret i at deltage i en forhandling om kvalitetsreformen. Så ville jeg jo bare række armene i vejret og sige: Det gider jeg overhovedet ikke. Sikke dog noget forfærdeligt vås, som hr. Villy Søvndal kommer med.

Der er ingen tvivl om, hvad der er Dansk Folkepartis opfattelse, og det er den, jeg lige har gjort rede for her. Det havde jeg gerne set. Men det er nu engang en regering, der fremlægger tingene, og så må man vælge, om man totalt vil stå af, eller om man ønsker at medvirke til, at det trods alt bliver et nogenlunde godt resultat.

Kl. 20:19

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre. Jeg skal spørge, om fru Pia Christmas-Møller ønsker ordet som ordfører. Så får hun det.

Kl. 20:19

(Ordfører)

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne starte med et citat, for politik handler jo om lederskab, det handler jo i bund og grund om i første omgang at få vælgernes tillid til, at man kan lede frem mod tilfredsstillende svar på de udfordringer, samfundet står over for, og så handler det lidt om troværdighed. Godt nok kan 2 år være lang tid i politik, men alligevel tror jeg, at det kan være meget nyttigt lidt at genopfriske, hvad Socialdemokraterne havde af ambitionsniveau og vurderinger af situationen og udfordringerne tilbage umiddelbart før valgkampen i 2005.

I det meget berømte papir »Made in Denmark« fra 2005, beskriver man den økonomiske situation med mange ord. Man skriver bl.a.:

»I 2001 nåede arbejdsløsheden ned på 145.000 personer, hvilket af mange vurderes som den strukturelle ledighed. En yderligere reduktion i den strukturelle arbejdsløshed på 20.000 personer over 10 år er et realistisk mål, når såvel arbejdsmarkeds- som beskæftigelsespolitikken styrkes væsentligt, ...«.

Det står på side 13 i Socialdemokratiets »Made in Denmark« fra 2005.

Man kan derefter udlede, at Socialdemokratiet altså ville give op over for arbejdsløsheden, hvis den kom ned på 125.000, for så kunne man ikke komme længere ned, fordi det var den strukturelle gulv.

I dag står vi med en ledighed på under 100.000, og vi forventer, at ledigheden i 2008 vil synke yderligere til omkring 91.000. Mange brancher, både inden for det offentlige og inden

for det private, råber på arbejdskraft. Det er virkningerne af den borgerlige regerings vækstpolitik, det er virkningerne af den borgerlige regerings arbejdsmarkedspolitik. Jeg tror, at man trygt kan overlade til vælgerne at bedømme, hvem der bedst har evnet at sætte ambitionerne tilstrækkelig højt og som samtidig har evnet at gå på jorden og skabe de resultater, som gør, at løfter bliver indfriet og omsat til resultat.

I samme periode, hvor regeringen har bestået af Det Konservative Folkeparti og Venstre, har vi skaffet danskerne skattelettelser – det er sket over to omgang – svarende til 20 mia. kr. Vi har et skattestop, vi giver boligejerne tryghed, og vi hæver ikke deres skatter.

Men nu igen skaber Socialdemokraterne usikkerhed. I Børsen i dag fremgår det klart, at Socialdemokraterne tænker på at hæve skatterne for bl.a. boligejerne. En gennemgang af folketingsmedlemmernes holdninger, som TV 2 og Altinget har lavet, viser, at fire ud af ti socialdemokratiske folketingsmedlemmer er klar til at hæve skatten for boliger. Ja, faktisk er det sådan, at kun 3 af de 42 socialdemokratiske folketingsmedlemmer klokkeklart melder fra over for stigende boligskatte.

Det er næppe særlig rart at høre, når man er boligejer. Og hør så lige, hvad Socialdemokraternes skatteordfører, hr. John Dyrby Paulsen, siger i Børsen i dag: »... når man laver en skattereform så er alt principielt i spil.«

Altså også boligskatte. Jo, det er forståeligt, at SF glæder sig. Og som hr. Ole Sohn siger:

»De« – det er så Socialdemokraterne – »er gået fra en bastant tilslutning til skattestoppet til at åbne for en skattereform, og nu sætter nogen også adresse på, hvor man kan regulere – bl.a. boligskatte. Det har både vi og Rad. peget på, så det er med til at styrke samarbejdsmulighederne for oppositionen.«

Jo, S, SF og Det Radikale Venstre er noget af et trekløver, som nok kan gøre enhver boligejers nattesøvn urolig og mareridtsagtig. Men hvad er det så nærmere beskrevet, som dette trekløver må kunne enes om foruden altså lige at sætte boligskatte op?

Hvordan vil Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre f.eks. samarbejde på skatteområdet i øvrigt? Der er det jo sådan, at Det Radikale Venstres nye skatteplan lægger op til at belønne de rigeste 20 gange mere end de lavestlønnede. I Information i dag beskriver SF's Morten Hermann skatteplanen ved at sige, at De Radikale er gået fra Djengis Khan til hunnerkongen Attila.